

Ord från Dekanus

Nummer 4 2017

Så har då min tid som dekan gått till ända, en ny områdesnämnd har valts och tillträder vid årsskiftet. Jag är full av tillförsikt om att den kommer att göra ett utmärkt arbete. Kanske detta borde vara ett tillfälle att summera vad som har gjorts men jag har alltid varit mer intresserad av vad som händer nu och vad som kan göras i framtiden.

Valet till områdesnämnden, där det för första gången på länge fanns en alternativlista, har fått mig att reflektera över hur vi utser ledare, som prefekter och dekaner, inom fakulteten.

En av vårt områdes främsta framgångsfaktorer är de prefekter vi har. Vi har en organisation där institutionerna har stor självständighet och där mycket av det strategiska arbetet försiggår. Vi framhåller ofta att organisationen är decentraliserad och det är riktigt men det är samtidigt ett nära samspel med, och inflytande från, fakultetsledningen i större frågor av strategisk betydelse. Just detta samspel, som också ofta innebär en samfinansiering, är effektivt och verksamhetsutvecklande. Det kombinerar på ett bra sätt det helt grundläggande kollegiala arbetet inom institutionerna med ett övergripande perspektiv som också bidrar till att de låsningar som är det kollegiala beslutsfattandets baksida kan övervinnas. I jämförelse med andra lärosäten i vår närhet som är mer toppstyrda så tycker jag att vi faktiskt är bättre på att fatta beslut, inte minst välgrundade sådana. Vi har en enkel organisation vilket också underlättar informationsspridningen, jag tycker vi är bättre insatta i frågor än vad våra kollegor ofta är. Att hålla koll på vad som händer har dock blivit allt svårare. Baksidan av vår enkla organisation är att alltför mycket kan bli alltför fås börda.

Vi har inom fakulteten överlag mycket bra prefekter, många av dem är också mycket aktiva som forskare och även som lärare, andra har tidigare varit det. Att prefekterna har denna starka förankring i verksamheten, och ett starkt förtroende från kollegorna är en oerhörd tillgång. Många av prefekterna är nog egentligen inte primärt intresserade av prefektskapet, de skulle hellre ägna sig åt sin forskning, ändå ställer de upp och gör ett mycket bra och engagerat arbete. De tar detta ansvar för att de känner ett kollegialt stöd men naturligtvis också för att de ser möjligheter att påverka saker som de tycker är viktiga. Det är inte fel att ha prefekter som inte är alltför intresserade av uppdraget. Här är sättet vi har att utse prefekter och andra ledare viktigt. I samband med valet till områdesnämnden framfördes förslaget att valet skulle vara en mer politisk process där kandidaterna till de ledande posterna skulle kampanja för sin sak. Det kan låta tilltalande demokratiskt. Men det skulle leda till att flera av de allra bästa prefekter vi har och har haft, liksom vissa dekaner, aldrig skulle ha kommit ifråga helt enkelt av det enkla skälet att de inte var tillräckligt intresserade av uppdraget. När det gäller valet av områdesnämnd anser jag att det måste vara en valberedning som förbereder ett väl genomtänkt förslag. Viktigt är emellertid att valberedningen håller nära kontakt med verksamheten under sitt arbete och här finns säkert lärdomar att dra från den process som varit. Emellertid ska man hålla i minnet att information kräver inte bara en avsändare utan också aktiva mottagare.

Metoo dominerar nu nyhetsflödet och kommer, tror och hoppas jag, i grunden förbättra samhället. De rapporterade problemen finns överallt men i väldigt olika grad. När jag ser tillbaka på var problem med att personer uppfört sig på ett oacceptabelt sätt upptäckts så är det inte slumpartat, utan är starkt korrelerat med de enheter som vi vet är dåligt fungerande generellt, de kan vara för

små, ha en gammaldags struktur eller ett för svagt ledarskap. Inom välfungerande institutioner med skicklig ledning skapas en god kultur och de problem som uppstår kan hanteras.

Med detta tackar jag för mig!

/Anders